

EF og det indre marked. Der er imidlertid en række EF-retlige begrænsninger, som må respekteres ved udstedelse af danske miljøregler særlig for så vidt angår produktregulering,

- at lovens overgangsregler sikrer, at gældende bekendtgørelser, cirkulærer og vejledninger kan opretholdes, indtil de afløses af regler efter den nye lov. Revision af det gældende regelsæt vil ske i det omfang, det er nødvendigt, og hvor der skønnes at være miljømæssige fordele forbundet hermed,
- at formålet med bemyndigelsen i § 90 til at fastsætte endelighedsbestemmelser er at opnå en større grad af decentralisering af afgørelser, hvor sagens udfald ud fra en generel vurdering må anses for at være af mindre betydning for miljøet. Der tilsigtes ikke en ændring i forhold til, hvorledes der er blevet fastsat endelighedsbestemmelser med hjemmel i den gældende lov. Herefter er der bl.a. indført endelighed for forbud og påbud over for grillbarer, restauranter og støjende fritidsaktiviteter,
- at begrebet »større eller principielle afgørelser«, der efter § 101 kan påklages til Miljøklagenævnet, kan udbygges således: Størrelseskriteriet sigter til sagens miljømæssige indhold, dvs. til om den påklagede afgørelse vedrører et forureningsmæssigt problem, som er af mere end lokal betydning. Eksempler kan være godkendelser eller tilladelser vedrørende en ny kraftværksblok, en losseplads, et større rensningsanlæg eller et nyt dambrug. Tilsvarende gælder påbud, der gennemgribende regulerer virksomheder med tilsvarende udledninger.

Principielle sager er karakteristiske ved, at afgørelsen af den pågældende sag får indflydelse på et væsentligt antal yderligere sager eller på andre væsentlige sager.

Det principielle problem kan være af juridisk karakter, f.eks. spørgsmål om rækkevidden af påbudsbestemmelser, særlig den gældende lovs §§ 25 og 44, eller spørgsmål om forholdet mellem miljøbeskyttelseslovens almindelige regler og specialregler, f.eks. kvo-

teloven om udledning af svovldioxid og kvælstofoxider fra kraftværker.

Det principielle problem kan også vedrøre linien i forureningsbekæmpelsen, f.eks. spørgsmålet om fastsættelse af strengere krav til visse renselanlægs udledning end vandmiljøplanens almindelige krav eller et spørgsmål om at lægge en ny linie i forhold til hidtidige vejledninger på området.

Når et principielt problem én gang er afgjort af Miljøklagenævnet, vil efterfølgende sager med samme problemstilling ikke være principielle.

Fatslæggelsen i detaljer af begreberne »større eller principielle afgørelser« må ske gennem Miljøklagenævnets praksis efter den nye lov,

- at Miljøstyrelsen som en bistand til kommunernes og amternes tilsynsarbejde vil udsende en håndhævelsesvejledning, der erstatter Miljøstyrelsens håndhævelsescirkulære fra 1985. Det er målsætningen at lave en mere praktisk anvendelig vejledning med eksempler på, hvordan man udformer påbud, forbud, forvarselsskrivelser, politianmeldelser osv. Vejledningen skal endvidere behandle ofte forekommende juridiske tvivlsspørgsmål i forbindelse med selvhjælpshandlinger, i forbindelse med spørgsmål om, hvem påbud skal rettes til, og lignende,
- at ministeren for at gennemføre en hurtigere, styrket og mere effektiv behandling af miljøstraffesager har aftalt følgende retningslinier med justitsministeren:
 - 1) Der iværksættes en øget efteruddannelse og specialisering af politifolk og jurister med hensyn til behandling af miljøstraffesager.
 - 2) I politikredsene etableres en øget juridisk medvirken og bistand under efterforskningen af disse sager.
 - 3) Der etableres en mulighed for, at de regionale statsadvokater kan yde politikredsene juridisk assistance i større sager, såvel under efterforskningen som under den videre behandling i retten.
 - 4) Så tidligt som muligt efter anmeldelsens indgivelse etableres der kontakt mellem